

Beslissing

Beslissing d.d. 17 augustus 2018 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, mr. J. Brouwer,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever en mevrouw mr. T. Boerman,

tegen

[verweerster],
werkzaam bij [bank],
VERWEERSTER,
advocaat: mr. J.W. Achterberg.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 29 juni 2017 is namens [bank] (verder: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft onder meer betrekking op verweerster, werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Op 16 april 2018 is verweerster door klager gehoord. Vervolgens heeft klager bij brief van 5 juni 2018 aan verweerster kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 7 juni 2018 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 11 juni 2018 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerster gezonden en is verweerster opgeroepen voor de vergadering van 11 juli 2018. Ook klager is opgeroepen voor deze vergadering.

1.4. Op de vergadering van 11 juli 2018 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn verschenen de gemachtigden van klager. Verweerster is eveneens verschenen, bijgestaan door haar advocaat.

1.5. Klager heeft op de vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnotitie die bij de stukken is gevoegd. Door en namens verweerster is mondeling verweer gevoerd, waarbij de advocaat van verweerster onder meer aan de hand van schriftelijke spreekantekeningen is ingegaan op de inhoud van de door hem bij de Stichting Tuchtrect Banken ingediende brief van 1 maart 2018 (bijlage 9a bij het klachtrapport). Ook de schriftelijke spreekantekeningen zijn bij de stukken gevoegd.

1.6. De bank heeft bij brief van 20 juli 2018 en van 26 juli 2018 aan de Stichting Tuchtrect Banken informatie gezonden over onder meer de aard van de wijzigingen in hersteladviezen. De tuchtcommissie maakt van deze informatie geen gebruik, nu deze na sluiting van de vergadering is ontvangen.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerster is sinds 1998 werkzaam bij de (rechtsvoorgangers van de) bank. In 2015 was verweerster werkzaam als hypotheekadviseur bij de bank.

2.2. Verweerster heeft op 2 juni 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Verweerster heeft als hypotheekadviseur een schriftelijk hypotheekadvies, gedateerd 7 juni 2015, uitgebracht aan [klant] (hierna: de klant). Ter bevestiging van het feit dat zij de inhoud van het hypotheekadvies heeft begrepen en de gegevens in het advies heeft gecontroleerd, heeft de klant de zogenoemde slotverklaring bij het advies ondertekend.

2.4. De [controleafdeling] van de bank (hierna: [controleafdeling]) heeft, nadat de klant de slotverklaring reeds had ondertekend, het hypotheekadvies dat door verweerster was uitgebracht beoordeeld. De [controleafdeling] kwam tot de conclusie dat het hypotheekadvies gedeeltelijk diende te worden verbeterd. Verweerster heeft deze verbeteringen verwerkt in het zogenoemde hersteladvies, dat gedateerd is 29 juli 2015. Ook dit hersteladvies was voorzien van een slotverklaring die - conform intern beleid van de bank - door de klant diende te worden ondertekend.

2.5. Verweerster heeft evenwel de handtekening van de klant onder de betreffende slotverklaring gekopieerd. Hierdoor leek het alsof de klant ook de slotverklaring bij het hersteladvies had ondertekend. Deze - niet door de klant ondertekende - slotverklaring heeft verweerster achter het hersteladvies gevoegd, en het hersteladvies met slotverklaring is bewaard gebleven bij de bank.

2.6. Dit handelen van verweerster is binnen de bank aan het licht gekomen. Na onderzoek waarbij verweerster op 9 november 2016 door de afdeling [onderzoeksafdeling] van de bank is gehoord, heeft de bank verweerster interne sancties opgelegd, die bij brief van 30 november 2016 zijn bevestigd. Die sancties bestonden eruit dat verweerster is berispt en dat haar prestatiepremie over het jaar 2016 is verminderd tot nihil. In afwachting van het interne onderzoek van de bank is verweerster gedurende de periode van 18 november 2016 tot 30 november 2016 op non-actief gesteld geweest. De bank heeft verweerster niet opgenomen in het Intern Verwijzingsregister of het Extern Verwijzingsregister.

2.7. Uit de stukken van het geding en het ter vergadering verhandelde blijkt voorts het volgende. De zaak tegen verweerster staat niet op zichzelf. De bank heeft circa tachtig meldingen bij klager gedaan met betrekking tot hypotheekadviseurs, die zonder toestemming of medeweten van de klant(en), handtekeningen onder slotverklaringen bij hersteladviezen hebben geplaatst door deze te kopiëren of na te maken (hierna tezamen ook aangeduid als kopiëren).

2.8. De meldingen van de bank zijn het uitvloeisel van een intern onderzoek van de bank naar de oorzaken van het door haar hypotheekadviseurs kopiëren van handtekeningen. De belangrijkste bevindingen en conclusies uit dit onderzoek zijn, kort samengevat, de volgende.

2.8.1. Van ruim 850 hypotheekadviseurs binnen de bank hebben aantoonbaar 114 adviseurs in één of meer dossiers handtekeningen van klanten gekopieerd. In de periode 2013 tot en met 2016 gaat het om bijna 700 van circa 9.900 hersteladviezen. De oorzaken hiervoor zijn volgens de bank te vinden in tekortkomingen in het werkproces, in de aansturing door leidinggevenden en de cultuur binnen de bank. Een combinatie van deze factoren heeft geresulteerd in hoge werkdruk voor de hypotheekadviseurs, hetgeen een aantal van hen ertoe heeft gebracht handtekeningen van klanten op hersteladviezen te kopiëren.

2.8.2. Uit het onderzoek volgt ten aanzien van het proces dat aan klanten uitgebrachte hypotheekadviezen in de desbetreffende periode achteraf werden gecontroleerd door de [controleafdeling]. Voor de hypotheekadviseurs gold als richtlijn dat 80% van de adviezen zonder aanpassingen door de controle moest komen. Als het advies diende te worden aangepast, moest het hersteladvies door de hypotheekadviseur binnen een maand opnieuw worden ingediend bij de [controleafdeling], waarbij de slotverklaring onder het hersteladvies moest zijn ondertekend door de klant. Na dit herstel diende 100% van de adviezen correct te zijn. De inrichting van het hypotheek(herstel)proces was echter complex door de vele verschillende stappen, door zogenoemde workarounds en door een veelheid aan betrokken ketenpartijen en controlemomenten. IT-systemen ontbeerden belangrijke functionaliteiten voor een ‘in-een-keer-goed’ hypotheekadvies.

2.8.3. Doordat de controle achteraf plaatsvond en de [controleafdeling] met achterstanden kampte, vond herstel van het advies veelal plaats nadat de hypotheek reeds was verstrekt en de klant al was verhuisd. Bovendien konden de verbeteringen zien op ondergeschikte onderdelen, die niet of nauwelijks gevolgen hadden voor de klant. Een deel van de adviseurs voelde hierdoor schaamte en schroom om de klant hier -achteraf- voor te benaderen. De [controleafdeling] had door teveel werk achterstand en hierdoor was er geen tijd om met adviseurs te sparren over complexe adviezen.

2.8.4. Wat betreft de aansturing van de hypotheekadviseurs volgt uit het onderzoek dat deze werd gedomineerd door ‘targets’ en overzichten. In deze overzichten stonden de beste performers bovenaan en de slechtste onderaan, waarbij geen onderscheid werd gemaakt tussen complexe en eenvoudige adviezen. Dit leidde tot werkstress en de perceptie dat het halen van targets het belangrijkste was. Door jaarlijkse reorganisaties wisselden veel leidinggevenden, waren er periodes zonder leidinggevenden of leidinggevenden met een beperkte kennis van hypotheken. De kwaliteitseisen van de [controleafdeling] werden als onvoorspelbaar ervaren. In complexe dossiers konden meer wegen tot een goed advies leiden, maar het individuele oordeel van de [controleafdeling]-medewerker bepaalde welke weg moest worden gekozen. Beleid, en de aanpassingen daarop, werden onvoldoende eenduidig gecommuniceerd, waren niet eenvoudig te raadplegen en soms tegenstrijdig.

2.8.5. Ten aanzien van de cultuur binnen de bank volgt uit het onderzoek dat belemmeringen (in het werkproces) maar beperkt bespreekbaar waren. Een deel van het senior management heeft aangegeven geprobeerd te hebben veranderingen te bewerkstelligen, maar daarin belemmerd te worden door zowel benodigde ketenpartners als (de tuchtcommissie begrijpt: een deel van het) senior management, die eigen doelstellingen voorop stelden. Een ander deel van het senior management zegt nooit signalen te hebben ontvangen over belemmeringen in het werkproces. Het senior management van ketenpartners en een deel van de direct leidinggevenden had een beperkt vertrouwen in het handelen van de hypotheekadviseurs. Zo werd het feit dat de handtekening van de klant onder een hersteladvies geen wettelijk vereiste was niet gedeeld met de hypotheekadviseurs uit angst dat hersteladviezen niet meer zouden

worden gedeeld met de klant. De workarounds rond de IT-systemen leidden voorts tot een cultuur van afwijkende werkinstructies op regels en procedures. Hierdoor vervaagde het onderscheid tussen regelvolgend en regeloverschrijdend gedrag.

2.8.6. Adviseurs die handtekeningen kopieerden, hadden geen direct (financieel) voordeel van dit ontoelaatbare handelen. Zij hoefden hierdoor niet terug naar de klant en hierdoor werd een schaamtevolle situatie vermeden. Door de gekopieerde handtekeningen konden dossiers gesloten worden, waardoor hun positie op de prestatieoverzichten verbeterde. Voordelen voor de adviseurs op hun individuele beoordelingen of prestatiepremies zijn niet vastgesteld, maar kunnen niet uitgesloten worden.

2.9. In het klachtrapport van klager is in dit verband verder nog het volgende vermeld. In drie van de bijna zevenhonderd dossiers waarin een handtekening is gekopieerd is de klant (voor minder dan € 1.000) benadeeld, welk nadeel door de bank is gecompenseerd. In het onderzoeksrapport van de bank wordt gesproken over ruim 800 adviseurs, maar dit getal omvat ook medewerkers die incidenteel hypotheekadviezen gaven. Deze medewerkers liepen niet tegen de problemen aan waarmee de 'voltijd-'hypotheekadviseurs hadden te kampen. Het aantal hypotheekadviseurs dat handtekeningen heeft gekopieerd, is onder deze laatste groep procentueel gezien vele malen groter.

2.10. Naar aanleiding van de uitkomsten van het onderzoek heeft de bank grote wijzigingen aangebracht in het proces van het verstrekken van hypotheekadviezen. De controle door de [controleafdeling] vindt nu vooraf plaats, er zijn kortere lijnen tussen de hypotheekadviseurs en de [controleafdeling], er heeft een cultuurverandering plaatsgevonden en er wordt gekeken naar aanpassingen in de IT-systemen. Daarnaast is de sturing op prestaties in grote mate (naar beneden) bijgesteld.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerster in strijd met de gedragsregels 1, 4 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode heeft gehandeld, door de handtekening van de klant te kopiëren onder de slotverklaring bij het hersteladvies. Klager voert, kort samengevat, ter onderbouwing van dit standpunt aan dat een ieder er te allen tijde op moet kunnen vertrouwen dat een handtekening is gezet door de persoon aan wie de handtekening toebehoort. Dat het hersteladvies met name voor de interne administratie van de bank moest worden ondertekend, maakt dat niet anders. Klager geeft de tuchtcommissie in overweging aan verweerster een berisping op te leggen. Daarbij heeft klager begrip voor de situatie waarin verweerster zich bevond, maar de werkdruk staat niet aan de toerekenbaarheid van de gedragingen aan verweerster in de weg. Wel heeft klager de reeds door de bank opgelegde sancties meegewogen. Desondanks is klager van mening dat het kopiëren van handtekeningen zodanig ernstig is dat de oplegging van een tuchtrechtelijke maatregel en daarbij een aantekening in het Tuchtrechtelijk Register op zijn plaats is.

3.2. Door en namens verweerster is in de brief aan de Stichting Tuchtrect Banken van 1 maart 2018 en ter vergadering, kort samengevat, het volgende aangevoerd. Verweerster ontkent niet dat zij de handtekening van de klant heeft gekopieerd en betwist ook niet dat deze gedraging als zodanig in strijd is met de gedragsregels. Haar handelen is echter wel verklaarbaar en om die reden is de schending van de gedragsregels onvoldoende ernstig. Nu zij daarbij reeds door de bank is gestraft, verzoekt verweerster om (in ieder geval) haar geen maatregel op te leggen.

3.3. Het verweerschrift houdt in dat het handelen van verweerster moet worden gezien tegen de achtergrond van de werkdruk, het werkproces rondom hersteladviezen en de cultuur binnen de bank. De IT-systemen van de bank ontbeerden belangrijke functionaliteiten. Door de workarounds nam de kans op fouten in hypotheekadviezen toe. Het feit dat de [controleafdeling] vervolgens pas achteraf met verbeteringen kwam die in een hersteladvies moesten worden verwerkt, stuitte op onbegrip bij de klanten, waardoor zij de hersteladviezen vaak niet meer ondertekenden. Het vormde voor de hypotheekadviseurs ook een drempel om de klant nogmaals te benaderen. Het kostte de adviseurs veel tijd en moeite om de handtekeningen toch te krijgen, waardoor de werkdruk opliep. De verbetering die de [controleafdeling] nodig vond of de periode waarin het hersteladvies moest zijn ondertekend door de klant, kon niet altijd door de hypotheekadviseurs worden besproken met de [controleafdeling].

3.4. Daarbij heeft verweerster zich ervan vergewist dat de klant geen schade zou leiden, en zij heeft feitelijk ook geen schade geleden. Verweerster heeft geen voordeel gehad van het kopiëren van de handtekening, en heeft het slechts gedaan om het hersteldossier te kunnen sluiten en de kant niet nogmaals lastig te hoeven vallen. Zij heeft de belangen van de klant centraal gesteld en gehandeld vanuit de belangen van de klant.

3.5. Ook wijst verweerster op het feit dat haar al sancties zijn opgelegd door de bank. Het op non-actief gesteld zijn, heeft vanwege de onzekerheid op haar de grootste impact gehad. In de politiek en in de media zijn verweerster en haar collega's weggezet als kwaadwillende fraudeurs. Verweerster is van mening dat zij zwaar genoeg gestraft is. Ter vergadering heeft de advocaat van verzoeker hier aan toegevoegd dat in deze tuchtprocedure ook het principe zou moeten gelden dat iemand niet twee keer wordt bestraft voor hetzelfde feit. Het doel van het tuchtrecht is daarbij de waarborging van de kwaliteit van de dienstverlening. Dit doel, en het creëren van normbesef, zijn door de sancties van de bank, de op non-actiefstelling en de publieke aandacht voor de zaak al bereikt.

4. De gronden van de beslissing

De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerster in strijd is met de door haar afgelegde bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat voor zover hier relevant het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie stelt voorop dat de vraag of verweerster de klant op enigerlei wijze heeft geïnformeerd over de inhoud van het hersteladvies niet aan de klacht ten grondslag is gelegd. De klacht is derhalve beperkt tot het kopiëren van de handtekening van de klant. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerster heeft gehandeld in strijd met deze gedragsregels door de handtekening van de in 2.3 bedoelde klant te kopiëren onder de slotverklaring bij het hersteladvies. Dit handelen kwalificeert niet als integer werken, is in strijd met de wet en andere regels die voor de bank gelden, en schaadt het vertrouwen van de samenleving in de bank. Door verweerster is ook niet betwist dat sprake is van een schending van de gedragsregels. De klacht is dan ook gegrond.

4.3. De tuchtcommissie zal de klacht niet op grond van art. 3.7.2 onder c van het Tuchtreglement wegens de onvoldoende ernstige aard van de schending van de gedragsregels niet-ontvankelijk verklaren.

De tuchtcommissie stelt verder vast dat geen sprake is van ontoelaatbare dubbele bestraffing. De sancties die de bank aan verweerster heeft opgelegd zijn arbeidsrechtelijk van aard. Dit staat niet in de weg aan beoordeling van het gedrag van verweerster aan de bij de bankierseed behorende gedragscode door de tuchtcommissie. Beoordeling door de tuchtcommissie heeft tot doel het bewaken van de kwaliteit en de integriteit van de uitoefening van de werkzaamheden van bankmedewerkers die de bankierseed hebben afgelegd, zodat het vertrouwen van de consument en de samenleving in de bancaire sector wordt bevorderd. Beoordeling door de tuchtcommissie van concrete gedragingen van deze bankmedewerkers en het opleggen van maatregelen dient daarom een ander (maatschappelijk) doel dan bestraffing door een werkgever op grond van een arbeidsrelatie.

4.4. Ten aanzien van de vraag welke maatregel passend is overweegt de tuchtcommissie als volgt.

4.5. Zoals hiervoor vermeld, heeft de tuchtcommissie kennis genomen van de resultaten van het interne onderzoek dat de bank heeft gedaan naar de oorzaken van het kopiëren van handtekeningen door hypotheekadviseurs. Bij lezing van die bevindingen ontstaat het beeld dat het werkproces rond het sluiten van hersteladviezen grote druk kon leggen op de adviseurs. De handtekening van de klant onder de slotverklaring van het hersteladvies moest in een betrekkelijk korte periode van een maand worden verkregen, en was een vereiste voor het afronden van een hersteladvies. Hypotheekadviseurs met openstaande hersteladviezen, bijvoorbeeld omdat een klant niet meer reageerde, kwamen op een lijstje terecht. Door publicatie van dit lijstje was voor collega's zichtbaar dat de [controleafdeling] aanmerkingen had op de kwaliteit van het werk van de betreffende hypotheekadviseur. Er werd daarbij sterk gestuurd op cijfers en targets. Zo diende 80% van de hypotheekadviezen zonder verbeteringen door de kwaliteitscontrole te komen, terwijl tegelijkertijd de IT-systemen de adviseurs onvoldoende ondersteunden om juiste adviezen op te stellen. In sommige regio's waren openstaande hersteladviezen van invloed op de beoordeling van het functioneren van de hypotheekadviseur en soms ook op de interne bevoegdheden die de adviseur in het uitoefenen van zijn werk had toebedeeld gekregen. Voorts was de [controleafdeling] moeilijk te bereiken voor hypotheekadviseurs die vragen hadden over de voorgestelde verbeteringen, of die zich niet in de wijzigingen konden vinden. De tuchtcommissie is niet gebleken van intern beleid bij de bank, voor gevallen waarin de hypotheekadviseurs de periode van één maand om welke reden ook niet haalden.

4.6. Daarnaast is gebleken dat het nut van de hersteladviezen niet altijd door de hypotheekadviseurs werd gevoeld, doordat de [controleafdeling] de hypotheekadviezen pas achteraf controleerde. De klant had het hypotheekadvies dus al ontvangen en ondertekend, en in veel gevallen was de hypotheek feitelijk ook al verstrekt of was de klant reeds verhuisd. Daarbij kon het gaan om verbeteringen op ondergeschikte onderdelen, of om wijzigingen die niet meer als relevant werden ervaren omdat die waren achterhaald door het afsluiten en verstrekken van de hypotheek. Hoewel daarmee niet kan worden aangenomen dat de hersteladviezen geen enkel doel meer dienden, kan niet worden ontkend dat het voornaamste doel van een kwaliteitscontrole - de klant juist en volledig adviseren vóór het aangaan van een hypotheek - niet meer werd bereikt. Daarmee staat de druk die de bank vervolgens oplegde aan de eigen hypotheekadviseurs om deze hersteladviezen binnen strakke termijnen na het aangaan van de hypotheek administratief af te werken in schril contrast.

4.7. Daarbij is het de bank aan te rekenen dat dit werkproces niet eerder is aangepast, en niet voldoende is geluisterd naar geluiden van medewerkers dat een onwerkbaar systeem was gecreëerd. Op de bank rust de plicht een werkproces zodanig in te richten dat medewerkers zich niet aangezet voelen om normen te overschrijden. De grote schaal waarop handtekeningen zijn gekopieerd doet vermoeden dat het werkproces in dit geval niet aan die voorwaarde heeft voldaan.

4.8. Het voorgaande laat onverlet dat de geschetste werkomstandigheden de individuele hypotheekadviseurs, onder wie verweerster, niet van hun eigen verantwoordelijkheid ontslaan zich te onthouden van gedragingen die in strijd zijn met de afgelegde bankierseed. Aan de vraag of en in hoeverre leidinggevenden en medewerkers van de [controleafdeling] op de hoogte waren van het kopiëren van handtekeningen zal daarom voorbij worden gegaan. Daarbij heeft de tuchtcommissie tot taak om de integriteits- en zorgvuldigheidsnormen die binnen de sector gelden te bevestigen, en het handelen van individuele bankmedewerkers langs die lat te beoordelen. Omdat het bancaire tuchtrecht mede in het leven is geroepen om het vertrouwen van consumenten in banken te herstellen, speelt de vraag of het klantbelang is gerespecteerd een belangrijke rol. De tuchtcommissie acht aannemelijk dat verweerster niet de bedoeling heeft gehad de klant te benadelen. Niettemin is aan het klantbelang ernstig tekort gedaan. In de administratie van de bank bevond zich immers een ondertekend hersteladvies met een handtekening van de klant die zij zelf niet had gezet en zonder dat zij daarvan op de hoogte was. Dit schaadt het vertrouwen dat de klant in het bankwezen moet kunnen stellen. Klanten moeten ervan verzekerd zijn dat de bank integer omgaat met hun gegevens, documenten en belangen. Wat betreft dit laatste -de belangen van de klant- kan in het bijzonder niet worden uitgesloten dat op enig moment een hersteladvies, en de vraag of de klant voor kennisneming daarvan heeft getekend, toch van belang kan blijken te zijn. De klant zal dan worden geconfronteerd met een hersteladvies waar hij niet voor heeft getekend, en kan daaraan gebonden worden geacht. De tuchtcommissie kan de stelling dat het klantbelang door verweerster niet zou zijn geschonden dan ook niet volgen.

4.9. Hoezeer de tuchtcommissie ook oog heeft voor de omstandigheden waaronder verweerster tot haar handelen is gekomen en het feit dat de bank al interne sancties aan verweerster heeft opgelegd, kan in het kader van deze tuchtprocedure niet voorbij gegaan worden aan de hoge mate waarin de binnen het bankwezen geldende normen met voeten zijn getreden. Het kopiëren van de handtekening van een klant is naar het oordeel van de tuchtcommissie in alle gevallen, en ook in dit geval, een bijzonder ernstige schending van de gedragsregels. De door klager voorgestelde maatregel van een berisping brengt deze ernst naar het oordeel van de tuchtcommissie onvoldoende tot uitdrukking. De mate waarin het vertrouwen van de klant in het bankwezen is geschaad, en de mate waarin het klantbelang is geschaad, maken dat naar het oordeel van de tuchtcommissie niet kan worden volstaan met een andere maatregel dan een tijdelijk beroepsverbod.

4.10. De tuchtcommissie zou een beroepsverbod voor de duur van drie maanden in beginsel passend hebben geacht, als niet de hiervoor geschetste verzachtende omstandigheden aan de orde waren geweest. In deze omstandigheden -kort gezegd dat verweerster tot haar handelen is gekomen als gevolg van de druk van het door de bank gecreëerde moeizame werkproces en waarbij door leidinggevenden werd gestuurd op targets en ondervonden belemmeringen niet of nauwelijks bespreekbaar konden worden gemaakt- ziet de tuchtcommissie aanleiding om in voor verweerster gunstige zin af te wijken van dit uitgangspunt. Nu deze zaak onderdeel is van een groter aantal zaken waarbij hypotheekadviseurs van dezelfde bank één of meer handtekeningen hebben gekopieerd, ziet de tuchtcommissie aanleiding om in meer algemene zin uiteen te zetten welke maatregelen het in deze zaken, alle omstandigheden in aanmerking

genomen, passend acht. Daarbij vormt het aantal slotverklaringen met gekopieerde handtekeningen het uitgangspunt. Bijzondere omstandigheden daargelaten, acht de tuchtcommissie in deze gevallen de volgende maatregelen passend:

- een slotverklaring: een beroepsverbod van twee weken;
- twee tot en met vijf slotverklaringen: een beroepsverbod van vier weken;
- zes of meer slotverklaringen: een beroepsverbod van zes weken.

Het feit dat de bank (als werkgever) de betrokken medewerkers niet gelijk heeft behandeld wat betreft al dan niet op non-actiefstelling tijdens het onderzoek en de duur ervan, is geen bijzondere omstandigheid die tot matiging van de maatregel aanleiding geeft.

4.11. De tuchtcommissie ziet in de onderhavige zaak geen omstandigheden die aanleiding geven om van dit uitgangspunt af te wijken. Dat betekent dat aan verweerster een beroepsverbod voor de duur van twee weken zal worden opgelegd.

5. De beslissing

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerster de aanwijzing op dat zij gedurende een periode van **twee (2) weken** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. J.W.M. Tromp en mr. R.K. Pijpers, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

mr. Van Rijn

secretaris mr. Olthof

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 17 augustus 2018.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerster en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.